

[Poul Hansen (Kalundborg).]

forsvarsforbund, som alle danske demokratiske partier var enige i burde gennemføres, var blevet gennemført, så måtte det have forudsat mindst samme forsvarsudgifter, som her er tale om. Det er da også således, at der ikke som følge af det foreliggende lovforslag stilles nogen art af forslag om forringelse af det offentliges sociale eller kulturelle ydelser. Jeg synes, man skal bemærke, at der ikke er tale om, at noget på disse områder af den grund skal forsømmes.

Lovforslaget foreslår en form for dækning, som under hensyn til den økonomiske situation iøvrigt og de øvrige af regeringen stillede skatteforslag må kaldes en retfærdig fordeling af byrderne efter den danske befolknings forskellige gruppers bæreevne. Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind på den side af sagen, idet disse synspunkter jo var fremme under diskussionen i går.

Må jeg til slut sige, at vi ikke ser lovforslaget som udslag af nogen art af panik eller som udtryk for, at vi nu skal ind i en for Danmark økonomisk set ødelæggende oprustning. Mindst af alt er lovforslaget udtryk for, at vi skulle forberede angrebskrig mod nogen nation. Lovforslaget er simpelt hen udtryk for, at vi er et folk, der vil forsvare sig, og som vedgår sine forpligtelser i det internationale samarbejde, som har det mål at bevare freden i verden og bevare friheden for alle frie og fredselskende nationer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Harald Petersen: Den politiske situation er undergået en afgørende ændring, siden dette lovforslag fremsattes i går aftes, grundet på den minutiøst indstuderede, men efter min mening så slet iscenesatte selvmordsaktion fra den høje regerings side. Ikke des mindre er det mig en glæde, netop måske på denne baggrund, på mit partis vegne at kunne sige, at vi fuldtud kan tiltræde det lovforslag, som regeringen har fremsat om en styrkelse af vort forsvarsberedskab gennem ydelse af de bevillinger, der er stillet forslag om. Det gælder både de særlige militærbevillinger og de bevillinger, der er afsat til udbygning af civilforsvaret.

Jeg er enig med den ærede foregående taler i, at baggrunden for dette lovforslags

fremsettelse er ganske klar. Ikke mindst den internationale baggrund, den internationale udvikling, begrundet efter min mening en forcering af det danske forsvars opbygning, vel at mærke under det internationale fællesskabs bannermærke. Såvel Danmarks medlemskab af De Forenede Nationer som af Atlantpagten, der jo er en regional aftale under De Forenede Nationer, har totalt ændret forudsætningerne for dansk udenrigs- og forsvarspolitik. I stedet for den traditionelle neutralitet står nu begrebet den internationale solidaritet i centrum, og vi er både indenfor De Forenede Nationer og indenfor Atlantpagten bundet af visse internationale forpligtelser i forsvarsmæssig henseende, og disse forpligtelser må vi selvfølgelig overholde både efter ånd og efter bogstav.

Såvidt jeg kan se, har vi i den aktuelle situation to muligheder at regne med. Den første — som vi naturligvis ikke må opgive håbet om til trods for alt det, der sker — er den, at det trods alt må lykkes at bevare De Forenede Nationer, vel at mærke også når denne organisation stilles på prøve, og at man, til trods for alle de modsætningsforhold, der behersker verden i øjeblikket, på grund af det skæbnefællesskab, både på godt og ondt, som binder verdens forskellige nationer sammen, må formå at skabe en fredsorganisation og en sikkerhedsorganisation, der er i stand til, i hvert fald i en lang årrække, at sikre både fred og frihed i verden.

Den anden mulighed består deri, at De Forenede Nationer trods alle fredsbevarende kræfter mislykkes, og at denne verdensorganisation vil blive vingeskudt — forhåbentlig dog ikke som det gamle folkeforbund. Hvis det indtræffer, er det klart, at en sådan udvikling indebærer en ny trusel mod verdensfreden.

Hvad specielt Danmarks stilling under dette alternativ angår, vil vort land næppe under nogen forhold demonstrere mod et internationalt samarbejde til fredens og frihedens bevarelse i verden, hvadenten medlemstallet indenfor De Forenede Nationer måtte være større eller mindre.

Hvis De Forenede Nationer skulle mislykkes og en eller flere stater træde ud af denne sammenslutning, står Danmark jo i kraft af selve forholdenes udvikling i den nye situation, som bliver afgørende for vor